

Проповед на Неделя на свети Йоан Лествичник

Братя и сестри,

„Тоя род с нищо не може да излезе, освен с молитва и пост“ – така нашият Спасител обяснява на Своите ученици защо те не са могли да изцелят бесноватото момче. Неслучайно Светата Православна Църква ни напомня точно сега – в средата на Великия пост - точно тези Господни слова.

Защото постът и молитвата са двете крила, които ни въздигат към духовното небе. Нито молитва без пост, нито пост без молитва могат да въздигнат душата, но двете заедно смиряват вътрешния ни човек, за да може да се изчисти духовното ни око. Защото твърде много, твърде много сме затлачени от житейски грижи, от пристрастия, от немощи свои, от осъждане, от заблуди и суеверия, които, макар и християни, не желаем да отхвърлим.

Твърде много са помрачени сетивата на душата ни и не можем да придобием духовен взор. Врагът на нашето спасение се възползва от духовната ни леност и като рикащ лъв разкъсва душите ни, превръщайки в зло дори и най-добрите ни намерения и действия.

Или не можем да излезем от лапите на някоя ужасна страст като завист и осъждане, или непрекъснато се гневим, или падаме в някой друг капан на нашия противник.

В тази битка, за която всеки кръстен е вече призован, на помощ идва всеоръжието на вярата, шлема на надеждата и не на последно място любовта, като свързка на съвършенството. А конкретно това се изразява в поста и молитвата.

Нека не тъгуваме, ако сме болни и не можем да постим. Да се смирим и да удвоим молитвата, да стесним светските си привички, като се надяваме на Божиата благодат. Но да не търсим оправдания, че не постим. Защото първият пост беше наложен в рая на прародителите и знаем как с вкусването на забранения плод започна тяхното и наше грехопадение.

Да четем повече духовна литература, да се молим усърдно, да правим добри дела скришом – ето това е истинският подвиг на християнина. И да гледаме да не осъждаме никого, помнейки, че ако не осъждаме, няма да бъдем и осъдени.

Да потушим ужасното самолюбиво самомнение, което вътрешно ни казва, че ние си знаем най-добре как да постъпваме. И да пристъпваме към изповед с покаяние и съкрушение, както подобава на хора, водещи истински духовен живот.

Бог да се смили над нас по молитвите на великия Синайски игумен Йоан, авторът на знаменитата „Лествица“ – един непреходен наръчник за духовен живот на всички времена.

Защото ние дори не сме оставили пристрастията си, както е нужно на първото стъпало на духовната стълбица на добродетелите, за която пише свети Йоан. Затова нека поне да се смиряваме в покаяние, от което няма нищо по-нужно на света.

Божие благословение да с всички вас. Амин!

2022 г.